

МИКИ МАУСЪ АЛПИНИСТЪ

За българските пощенски марки

На 21 Август 1912 год. по случай 25 годишнината от възшествието на Царь Фердинанд на престола бѣха пуснати въ обращение специални любилейни пощенски марки. Тѣ сѣ голѣмъ форматъ 21x32 м. м. По срѣдата въ кръгъ е ликътъ на Царя, около който има надписъ „Фердинандъ I Царь на България“, а подъ него въ срѣдата годинитѣ „1887 — 1912“. Въ долния лѣвъ

жгълъ се намира стойността, а въ дѣсниа буквитѣ „ст“. Въ горнитѣ жгли българския и бурбонския гербове.

Проекта на марката се дължи на художника Баджовъ; а клишетата и отпечатването на марки сѣ извършени въ Виена върху бѣла крейдена хартия при назъбване 12 1/2.

Имаме следнитѣ стойности и количества:

5 см. сиво-зелена — 200,00 броя

10 винено-червена — 150,000

25 см. сиво-сива — 100,000

Хартията е доста трошлива и излишнитѣ унищожени марки губятъ доста отъ свежестта на боята си.

(следва)

Забавна физика

Поставете една десетлевова монета въ чаша дополовина напълнена съ вода. Покрийте чашата съ една чиния и като натискате здраво, обърнете чашата изведнажъ, така че чинията да остане подъ чашата. При обръщането ще се излѣятъ само нѣколко капки, водата ще остане въ чашата.

Тогава ще произлѣзе любопитна иллюзия: надъ монетата ще видите втора десетлевова монета. Това раздвояване е единъ видъ „миражъ“, причиненъ отъ пречупването въ водата и много подобенъ на така често описванитѣ атмосферни миражи.

ШАРЛЪ ЗИГЪ НЕГЕРЪ

Десетъ минути астрономия Една лунна нощъ

(Продължение отъ брой 7)

живѣемъ на земята студъ 10 градуса подъ нулата, дори двадесетъ, тридесетъ. При десетъ градуса подъ нулата чувствуваме вече нужда да облѣчемъ дебелъ, топли палта, за да не мръзнемъ. А на луната? При една температура отъ 250 градуса подъ нулата? Какви ли дрехи трѣбва да облѣчемъ? Но както казахъ, електрическата печка прави излишно обличането на много дебелъ дрехи.

250 градуса студъ? Ще си създадете може би една представа ако ви кажа, че ученитѣ приематъ като най-низка температура въ безвъздушното пространство 273 гр. студъ.

А презъ деня, когато грѣ слънцето? Тогава термометъра показва повече отъ 100 градуса.

На земята разликата въ нощната и дневната температура не е повече отъ 10—20 градуса, а на луната цѣли 350 градуса. Наистина, това не е малко. А това не е само защото денятъ и нощта сѣ толкова дълги, а се дължи и на липсата на вода и въздухъ. Въздушната обвивка на земята отслабва до голѣма степенъ слънчевитѣ лъчи, но тя сѣщо не позволява щото излъчването на топлината отъ земята да става бързо и въ голѣмо количество. Съ други думи, въздушната об-

вивка задържа топлината. И колкото въздухътъ е по-наситенъ съ водни пари, толкова повече топлина задържа. На това се дължи, че въ облачни дѣтни дни не е така горещо както въ дни, когато небето е съвсѣмъ ясно, безъ и най-малкото облаче. И обратно, нощитѣ сѣ винаги по-студени отъ облачните.

Сега лесно разбирате каква голѣма роля играе водата и въздуха въ нашия животъ на земята. А на луната? Тамъ разбира се липсватъ тия ценни елементи. И вие разбирате, защо имаме нужда отъ електрическата печка.

Тая разлика въ температурата презъ деня и презъ нощта на луната е вѣчна. Презъ деня е горещо, презъ нощта з студено. Тамъ нѣма зима, нѣма и лѣто.

Следователно, вие приятели, не бихте могли тамъ да упражнявате нито единъ отъ любимитѣ си многобройни спортове. Затова може би е по-добре да си стоите на земята и да не мечтаете за луната!

Побързайте да си платите абонамента!

ПОЩА

Решили правилно премиранит задачи отъ бр. 6

Константинъ Балтаковъ, София; Иванъ К. Ивановъ, с. Бичкиня; В. Ж. Христовъ, Плевенъ; Димитъръ Петровъ, Варна; Христо Димитровъ Христовъ, гара Раковски; Христо Рибаревъ, Гор. Орѣховица; Бориславъ Т. Атанасовъ, София; Петъръ Петровъ, Враца; Конст. Ф. Новакъ, Пловдивъ; Никола М. Георгиевъ, София; Ерма Бехаръ, Пловдивъ; Дим. д-ръ Таневъ, Ст. Загора; Никола А. Пъшевъ, Плевенъ; Иванъ Ганчевъ, Бояна; Е. Балтовъ, Пловдивъ; Валентинъ Дервенски, София; Кругеръ Стояновъ, София; Никола Абаджиевъ, София; Иосифъ Бакишъ, Цѣтко Божиловъ, Василъ Спировъ, София; Ив. Янколовъ, Карлово; Марийка Лакова, Пещера; Викторъ Балевъ, София; Ем. Василевъ, Видинъ; Албертъ Селиктаръ, София; Хр. Христовъ, Ст. Стойковъ, София.

По жребий премията се падна на Константинъ Балтаковъ, София. Да се яви въ редакцията за да си я получи.

Решение на задачитѣ отъ брой 6

1. Наследството

Въ първия случай, ако вториятъ синъ получи 10,000 лева, другитѣ двама ще си раздѣлятъ 20,000 лева.

Това доказва, че сборътъ отъ възраститѣ на първия и третия синъ е равенъ на възрастта взета два пѣти на втория синъ и следователно разликата въ възрастта е еднаква, и пропорцията остава все сѣщата. И наистина, ако предположимъ, че единъ день тримата синове ще бждатъ по на 15 20 и 25 години, (15 и 25 правятъ 20 по 2) — следъ 10 години възраститѣ ще бждатъ: 25, 30 и 35 (25 и 35 правятъ 30 по 2).

Значи наследството ще се раздѣли все въ сѣщата пропорция. И ако единъ день най-голѣмиятъ синъ получи 14,000 лева, явно е, че срѣдната сума е винаги 10,000 и че другитѣ двама ще получатъ респективно 10,000 и 6,000 лева.

2. Дажбитѣ

Ако пътуването трае 90 дни следъ 2 месеца оставатъ $\frac{20}{100}$ отъ дажбитѣ, или $\frac{2}{10}$. Но тия дажби трѣбва да стигнатъ за още половината отъ времето въ повече; значи за 30 дни ще трѣбва да се даватъ $\frac{20}{100}$ или $\frac{2}{10}$ вмѣсто $\frac{3}{10}$, както първитѣ два месеца. Значи дажбитѣ ще се намалятъ съ една пѣта, а не съ една девета, както би билъ наклоненъ човѣкъ да мисли.

**Библиотека
за домашенъ прочитъ
ЗНАНИЕ
Гр. Игнатиевъ № 45**

Не критикувай Бога

Раби Юзефъ бенъ Леви бѣше завладянтъ отъ еди мисль, която не му даваше покой. Душата му бѣше смутена до деня, въ който тайната се разпрѣсна и истината се откри. Той горѣщо желаше да види пророка Илия и за да получи тая милость отъ Небето, дълго време пости и се моли. Господъ го послуша — Елия му се яви въ цѣлото си великолепи и му каза:

— Ето ме, готовъ съмъ да изпълня желанието ти. Какво искашъ?

Раби Юзефъ отговори:

— О, пророче! желая да те придружавамъ при пътуването ти изъ свѣта, да видя какво правишъ, за да се поуча отъ твоитѣ дѣла и твоята мъдрость.

— Ти си неблагодаренъ! възрази Илия, ти не ще можешъ да понесешъ зрѣлището, което ще ти предложатъ моятъ дѣла, защото тѣ надминаватъ разбирането ти.

— Обещавамъ, каза Раби Юзефъ, да не те отекчавамъ съ никакви въпроси. Искамъ само да видя какъ действувашъ.

— Съгласенъ съмъ, заяви пророкътъ, но при това условие — никога да не ме запитвашъ за причинитѣ на моето държане. Знай, че при първиятъ въпросъ, който ще ми зададешъ, ще те напусна.

Тѣ тръгнаха на пътъ.

Пристигнаха най-напредъ въ кжшата на единъ беденъ човѣкъ, който имаше само една крава. Този човѣкъ седѣше на прага на вратата заедно съ жена си. Щомъ забелязаха пѣтницитъ, тѣ станаха. Приеха ги съ радостъ, настанаха ги въ най-хубавата стая и имъ дадоха да ядатъ и пиятъ. Пѣтницитѣ прекараха нощта въ тая кжша. Сутринтъ Илия помоли Господъ да погуби кравата и животното веднага умрѣ. Раби Юзефъ се изненада и същевременно се възмути. Той си каза:

— Ето бедъ и хора, които бѣха гостоприемни къмъ насъ, и за отплата на добрия имъ приемъ, пророкътъ уби единствената имъ крава. Това наистина е възмутително. И вече бѣше готовъ да зададе въпроса:

— Защо отне на този нещастникъ единственото му богатство?

Но пророкътъ прочете мисльта му и каза:

— Спомни си условието. Ако искашъ да ме попиташъ, говори. Ще ти обясня постѣпката си, но после ще се раздѣлимъ.

Раби Юзефъ замълча.

Тѣ ходиха цѣлъ день и вечерта почукаха на вратата на една богата кжша. Но господарѣтъ на кжшата, макаръ че бѣше богатъ, ги остави да нощуватъ въ двора и не имъ даде храна. Въ това жилище имаше една рухнала стена, която трѣбваше да се поправи. Сутринтъ, когато Елия стана, той се помоли и стената стана здрава и нова.

Раби Юзефъ се разсърди много, но премълча. Отново двамата пѣтници вървѣха цѣлъ день и пристигнаха вечерта въ една голѣма синагога, чийто блѣсъкъ доказваше охолството на религиозната община.

— Кой отъ насъ ще подслони тия нещастници? попита единъ отъ присѣстествуващитѣ.

— Нека останатъ тука, отговориха другитѣ. Ще имъ дадемъ хлѣбъ, вода и малко солъ. Това е достатъчно за тѣхъ.

Така се отнесоха съ Елия и другарѣтъ му тия хора които живѣеха въ охолство. Тѣ прекараха нощта на пейкитѣ въ синагогата. Сутринтъ, когато се сбогуваха, следъ молитвата Елия каза на присѣстествуващитѣ:

— Нека Богъ ви се отплати, като ви направи всички началници.

Това бѣше нова причина да се очуди Раби Юзефъ, а сѣщо и да се възмути, защото бѣше спалъ много лошо на пейката. Вечерта пѣтницитѣ пристигнаха въ единъ градъ, чийто жители ги посрѣщнаха съ голѣми почести. Тѣ бѣха настанени въ най-хубавата стая. Поднесоха имъ прекрасна вечеря. Сутринтъ, когато напущаха тия гостоприемни хора, Елия имъ каза:

— Нека Господъ ви направи всички подчинени на единъ глѣхатаръ!

Раби Юзефъ не можа да се сдържи и извика:

— О, пророче, постѣпката ти е странна! Тя над-

минава всичко, което можехъ да предвидя. Обясни ми моля ти се, смисъла на всичко това.

Елия му отговори:

— Свършено е, ти искашъ да се раздѣлишъ съ мене. Въ такъвъ случай ще ти обясня всичко. Знай че ангелътъ на смъртта бѣше влѣзълъ въ кжшата на човѣка, чиято крава погубихъ, — той се готвѣше да заличи жена му отъ числото на живитѣ хора. Азъ обърнахъ къмъ животното удара, който той щѣше да нанесе. Така, това което тѣ взеха за нещастие, бѣше всѣжностъ благословия.

„Въ развалинитѣ на стената, която отново построихъ, имаше голѣми съкровища, които лошиятъ богаташъ би открилъ, което щѣше да бжде голѣмо нещастие, като знаемъ какво прави той съ богатството си. Съкровището бѣха закопали подъ основитѣ и така лошиятъ човѣкъ бѣше наказанъ тогава, когато ти си въобразявашъ, че му оказвамъ милость.“

„Ако поискахъ Богъ да направи главатаръ всички ония хора, които ни приеха толкова лошо, то е за тѣхъ нещастие, защото градъ който има много главатары, ще загине. И ако пожелахъ другитѣ, които така добре ни приеха да иматъ само единъ началникъ, то е за тѣхъ добро, защото единството на управлението избѣгва разногласията, както казва поговорката: „Много пилоти кораба потъва“, и Аенъ Сира заявява: „Щастливъ е градътъ, който се управлява само отъ единъ мъдър водачъ.“

„А сега, преди да се раздѣля винаги съ тебе чуй и разбери словата ми: „Ако видишъ нѣкой лошъ човѣкъ, че е щастливъ, не се очудвай, защото това е негово нещастие. Когато видишъ нѣкой добъръ въ бедностъ, нападнатъ отъ много злини, не се сърди и не бди безуменъ да се съмнявашъ въ справедливостта на Създателя. Вѣрвай че Богъ е справедливъ, че неговитѣ присѣди сѣ безпристрастни, че очитѣ му бдѣтъ надъ сждбата на хората и че никой не трѣбва да му казва: „Какво правишъ?“

Като каза тия думи, Елия благослови другаря си и изчезна.

Превела: Нина Савова